

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethicæ Doctrinæ Elementa, Et Enarratio Libri quinti
Ethicorum**

Melanchthon, Philipp

Witebergæ, 1583

VD16 ZV 20638

Quæ sunt præcipue vtilitates huius doctrinæ?

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56560)

Iusticia est non ledere innocentem.

Abel fuit innocens.

Ergo Cain facit iniuste, cum eum interficit.

Talibus demonstrationibus, cum sint veritas, contradicere contumeliosum est aduersus Deum huius lucis autorem. Fit autem doctrinae huius illustrior utilitas, cum frenare nos ipsi disciplina incipimus. Ibi etiam discimus, propter quas causas disciplina praestanda sit, videlicet propter quatuor:

Primò, propter mandatum Dei.

Secundò, ad vitandas poenas.

Tertiò, vt aliorum tranquillitati seruiamus.

Quartò, quia est paedagogia in Christum.

Quia Deus in his, qui perseverant in delictis contra conscientiam, non est efficax. Huius utilitatis magnitudo, nos in Ecclesia ad amorem disciplinae exuscitet.

Quae sunt praecipuae utilitates huius doctrinae?

Respondeo: Dixi supra in genere, doctrinam de virtutibus, siue in Ecclesia, siue in Philosophia tradatur, testimonium esse, quod Deus, qualis sit, et quod iudicaturus sit. Hanc utilitatem et hic primo loco recenseo.

Deinde

Deinde addamus ceteras. Cum Deus omnes homines frenari disciplina velit, & hac doctrina pars sit disciplinae, & quidem peculiariter flectat animos ad moderationem, non dubium est eam & moribus prodesse.

Sed tertia utilitas est: In Ecclesia necesse est conferri doctrinam caelestem & Philosophicam, in qua collatione utrumq; genus doctrinae fit illius strius & dulcius. Discrimen autem ostendi non potest, nisi utroq; genere cognito.

*Discrimen in
atam philosophi
et theologicas
ostendit*

Quarta: Etiam Ecclesia, cum de ijs materijs loquitur, quae proprie ad legem pertinent, multum sumit, videlicet, nomina virtutum, definitiones, doctrinam de lege naturae, & magis concinne definire & dividere virtutes poterunt ij, qui hac doctrina preparati sunt.

*Ad naturam
causam multas
in theologia
prudencia et a
disciplinis et q
et ad rem copia
comparandum*

Has utilitates contemnere, magna barbaries est, in qua multa insunt vitia. Deinde omnis bonestatum artium contemptus, contumelia est adversus Deum, qui luce artium genus humanum ornavit, & quidem hac moralis doctrina, cum in corrupte traditur, est sapientia congruens cum mente diuina, & maxime perspicuum testimonium est in natura, ostendens esse Deum, & qualis sit.

Sed Sectae erudite discernantur, ac Lucianus in dialogo de Sectis, quaerit, unde sciri possit, quae secta sit verior, num ex barba, aut toruitate vultus,

*Discrimen in
vultu & ta*

B + aut

aut aliunde? Ludit ille quidem suo more, sed recte instituti in Philosophia, sciunt eam doctrinam veram esse, (vbiq; traditur) qua demonstratores tradit, & ordine in earum inuestigatione procedit, & causas certitudinis quarit, conferens doctrinam ad κριτήρια. Amplectamur autem veram, & Deo gratias agamus, pro ea luce, & falsa constanter rejiciamus, & refutemus.

I Caput Quis est finis hominis?

in eo duo st. abstruati.
utroq; Ethic: 5. Sicut iter ingressurus, initio de certa meta cogitat, ut ad eam media itinera dirigat: ita in omnibus actionibus primum intuendus est finis.

I. d. ego. Finis
aut communis
one, p. p. se ab
ita. p. p. h.
o. Et ultimam
hu. ad p. res p. p.
u. g. d. m. p. et
re ac delibera.
ser. sua. refert.
em. in. quod. unico
ce. g. e. f. at. h. l. a. t. a. b.
 Igitur & in Philosophia morali, prima de fine quaestio est, Quae res sit, quam homo secundum rectam rationem praecipue appetat, & qua praecipue obtinenda sit, & ad quam referenda sint omnes actiones hominis, ne ab eo fine aberretur. At doctrina Ecclesiae illustrem habet explanationem, quia deducit nos ad agnitionem Conditoris, cui praecipuus honos debetur, & in quo acquiescit natura.

II. d. d. p. s.
finis. homi.
is. d. m. p. s.
Theologic.
et. philosoph.
 Est ergo finis iuxta legem Dei propriissime loquendo, Deus ipse, communicans nobis suam bonitatem, cum eum verè agnoscimus & celebramus. Idem dicunt, qui simpliciter sic respondent:

Theologic. dividit in legalem et Evangelium Finem